

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

KONČNO
A6-0322/2007

18.9.2007

POROČILO

o načrtu politike zakonitega priseljevanja
(2006/2251(INI))

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

Poročevalka: Lilli Gruber

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	6
MNENJE ODBOR ZA RAZVOJ	6
MNENJE ODBORA ZA KULTURO IN IZOBRAŽEVANJE.....	6
MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV	6
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	6

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o načrtu politike zakonitega priseljevanja (2006/2251(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Načrt politike zakonitega priseljevanja“ (KOM(2005)0669),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o prednostnih nalogah politike v boju proti nezakonitemu priseljevanju državljanov tretjih držav (KOM(2006)0402);
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 26. februarja 2007 z naslovom „Načrt politike zakonitega priseljevanja, boj proti nezakonitemu priseljevanju, prihodnost evropske migracijske mreže“ (OR 233/2006),
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta 4. in 5. novembra 2004 in haaškega programa, ki je del teh sklepov¹,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom „Globalni pristop k vprašanju migracij leto pozneje: za celovito evropsko migracijsko politiko“ (KOM(2006)0735),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. junija 2005 o povezavah med zakonitim in nezakonitim priseljevanjem in vključevanjem migrantov²,
- ob upoštevanju zelene knjige o pristopu EU do urejanja ekonomske migracije (KOM(2004)0811) in svoje resolucije o tej temi, sprejete 26. oktobra 2005³,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Skupni program za vključevanje – Okvir za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo“ (KOM(2005)0389) in svoje resolucije, sprejete 6. julija 2006 o strategijah in sredstvih za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo⁴,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z 11. julija 2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti⁵,
- ob upoštevanju ugotovitev ministrske konference med EU in Afriko o migracijah in razvoju 10. in 11. julija 2006 v Rabatu,
- ob upoštevanju skupne izjave Afrike in EU o migracijah in razvoju, sprejete na ministrski

¹ Sklepi Evropskega sveta, Priloga I, točka III.

² UL C 124 E, 25.5.2006, str. 535.

³ UL C 272 E, 09.11.06, str. 442.

⁴ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0318.

⁵ UL L 199, 31.7.2007, str. 23.

konferenci med EU in Afriko 22. in 23. novembra 2006 v Tripoliju,

- ob upoštevanju splošnega pristopa, kot je bil potrjen v sklepih predsedstva na Evropskem svetu 14. in 15. decembra 2006 v Bruslju,
 - ob upoštevanju poročila skupne parlamentarne skupščine AKP-EU o migracijah kvalificiranih delavcev in njihovem vplivu na nacionalni razvoj, ki je bil sprejet 28. junija 2007;
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o uporabi globalnega pristopa k migracijam za vzhodne in jugovzhodne regije, ki mejijo na Evropsko unijo (KOM(2007)0247),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o krožni migraciji in partnerstvih za mobilnost med Evropsko unijo in tretjimi državami (KOM(2007)0248),
 - ob upoštevanju predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o sankcijah zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU (KOM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD)),
 - ob upoštevanju amsterdamske pogodbe, ki Skupnosti podeljuje pooblastila in obveznosti na področju priseljevanja in azila, in člena 63 pogodbe ES,
 - ob upoštevanju člena 45 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenj Odbora za razvoj, Odbora za kulturo in izobraževanje ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0322/2007),
- A. ker po podatkih Eurostata v 27 državah članicah Evropske unije zakonito prebiva približno 18,5 milijona državljanov tretjih držav (medtem ko v drugih državah članicah prebiva skoraj 9 milijonov državljanov Unije);
- B. ker so migracije mednarodni pojav, v katerem kot migranti sodelujejo tudi državljani Unije,
- C. ker so države članice v skladu z obstoječimi pogodbami in osnutkom nove pogodbe pravno in dejansko pristojne za določitev števila ekonomskih migrantov-delavcev, ki jih sprejme Evropska unija;
- D. ker je treba celovit in dosleden dostop do priseljevanja oblikovati na evropski ravni, saj sprememba politike priseljevanja v eni državi članici vpliva na migracijske tokove in razvoj v drugih državah članicah;
- E. ker je treba zaradi staranja in demografskih sprememb ponovno opredeliti politike priseljevanja, saj lahko glede na trenutno in prihodnje stanje na trgih dela v Uniji splošno rečemo, da obstaja potreba po dobro urejenem zakonitem priseljevanju (po podatkih

Eurostata bo v Evropi do leta 2050 za več kot 50 milijonov manj delovno aktivnih prebivalcev),

- F. ker je z mandatom medvladne konference, kot ga je določil Evropski svet junija 2007, predvidena razširitev postopkov Skupnosti na vse zadeve v zvezi z zakonitim priseljevanjem, s čimer bodo odpravljene razlike in zagotovljena večja učinkovitost političnih odločitev,
- G. ker zaradi spremljanja migrantskih tokov potrebujemo splošnejšo in celovitejšo opredelitev migrantov, vključno z definicijo ljudi, ki niso begunci, a se vseeno ne morejo vrniti v matično državo,
- H. ker je v poglavju sporočila Komisije o načrtu politike zakonitega priseljevanja z naslovom „Razvijanje znanja in informacije“ navedeno, da bi bilo treba izvesti dodatne študije o dovoljenjih za iskalce zaposlitve,
- I. ker je prav, da na povečane migracijske tokove gledamo kot na svetovni pojav s številnimi vzroki in posledicami,
- J. ker je na tem področju bistveno sodelovanje EU in njenih držav članic s tretjimi državami, tako matičnimi državami kot državami tranzita,
- K. ker je nadzor nad zakonitim priseljevanjem sčasoma postal strožji; ker so številne države uvedle različne programe zakonitega priseljevanja, temelječe na kvotah ali točkah; ker je prepričanje, češ da je priseljevanje nenadzorovano, napačno,
- L. ker preveč restriktivne možnosti za zakonito vstopanje v Evropsko unijo posredno spodbujajo nedovoljeno priseljevanje in ker bi nove možnosti zakonitega priseljevanja prispevale k boju proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi,
- M. ker za ekonomsko migracijo velja načelo prednostne obravnave v Skupnosti, za svobodno gibanje državljanov iz novih držav članic pa veljajo prehodne določbe;
- N. ker je boj proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi neločljivo povezan tako s politiko sprejemanja ekonomskih migrantov kot z ukrepi za vključevanje v družbo,
- O. ker je treba skupaj s politiko zakonitega priseljevanja izvajati tudi učinkovito politiko vključevanja v družbo; ker je vključevanje v družbo dvosmerni proces, ki zadeva tako priseljence iz tretjih držav kot evropsko prebivalstvo, in ker bi bilo treba spodbujati možnost, da vsakdo lahko živi skupaj s partnerjem in otroki,
- P. ker je priseljevanje v zadnjih desetletjih povsod v Evropski uniji postalo osrednja tema javne razprave, ki je politično zelo občutljiva in se lahko hitro izrabi v demagoške in populistične namene;
- Q. ker bi se morali politiki in predstavniki medijev zavedati, da je pri obravnavanju te tematike zelo pomemben korekten besednjak,
- R. ker bi bilo prav, da bi se v javni razpravi o tej tematiki v večji meri omenjali vzroki in

pozitivne posledice priseljevanja,

- S. ker priseljevanje v Evropi pomembno vpliva na gospodarski razvoj, rast in zaposlovanje, bi bilo koristno, če bi se v javno razpravo o teh vprašanjih bolj vključevali predstavniki sindikatov, delodajalci in civilne družbe;
- T. ker morajo pristojni za gospodarsko in socialno politiko o vlogi priseljevanja za rast in zaposlovanje obveščati tudi splošno javnost;

Splošni pristop

1. pozdravlja način, s katerim se je Komisija odzvala na prošnjo Evropskega sveta, da pripravi načrt politike zakonitega priseljevanja, po katerem bi za sprejem veljali postopki, ki bi omogočali hitro odzivanje na spreminjajoče se zahteve na trgu dela;
2. podpira sprejeti pristop v načrtu politike, s katerim bi bilo možno v Svetu odpraviti ovire, ki so se pojavile v zvezi s predlogom direktive Sveta iz leta 2001 o pogojih vstopa in bivanja državljanov tretjih držav, ki opravljajo plačane dejavnosti in dejavnosti na podlagi samozaposlitve;
3. pozdravlja zgoraj omenjeno sporočilo o uporabi globalnega pristopa k migracijam za vzhodne in jugovzhodne regije, ki mejijo na Evropsko unijo; poziva države članice in Komisijo, da zagotovijo dovolj človeških in finančnih virov za ustrezno izvajanje celovitega pristopa k migraciji; poudarja potrebo po pospešenem regionalnem dialogu in sodelovanju na področju zakonitih migracij ter pozdravlja zamisel o vzpostavitvi platform za regionalno sodelovanje, kjer bi se srečevali pristojni na ravni Unije in posameznih regij;
4. vztraja na prepričanju, da se nezakonitemu priseljevanju ne moremo zoperstaviti drugače kot s sočasno vzpostavitvijo načinov in kanalov zakonitega priseljevanja, saj gre za tesno povezana pojava;
5. meni, da je zbiranje doslednih in zanesljivih statističnih podatkov o selitvah bistvenega pomena; izraža pričakovanje, da bodo vse države članice hitro in učinkovito izvedle uredbo (ES) št. 862/2007; poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami predstavi oceno števila oseb, ki bi jih lahke zadevale posamezne sektorske direktive; v tej zvezi pričakuje hiter in bistven prispevek evropske migracijske mreže (v sodelovanju z Eurostatom); izraža upanje, da bo posebna pozornost namenjena položaju žensk, ki predstavljajo polovico priseljencev;
6. pozdravlja institucionalne posledice osnutka reformne pogodbe po mandatu medvladne konference, s katerimi se bosta glasovanje s kvalificirano večino in postopek soodločanja razširila na policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah ter na pristojnosti v zvezi s politiko Unije na področju azila in priseljevanja; še posebej pozdravlja razširitev običajnega zakonodajnega postopka na ukrepe v zvezi z zakonitim priseljevanjem ter meni, da bi bilo smotno, da države članice tudi v prihodnje ohranijo suvereno pravico do določanja obsega dela, ki ga lahko na

njihovem ozemlju opravljajo migranti;

7. poziva različna pristojna telesa pri Svetu (za področje pravosodja in notranjih zadev, zaposlovanja, socialne politike, zdravja in varstva potrošnikov), da povečajo prizadevanja za bolj usklajeno razpravo o načrtu politike zakonitega priseljevanja;
8. podpira namero Komisije, da opredeli pogoje vstopa in bivanja za druge izbrane kategorije ekonomskih priseljencev, tudi nekvalificiranih ali slabo kvalificiranih delavcev;
9. poziva Komisijo, naj opravi kratko- in dolgoročno napoved potreb po dodatni delovni sili v posameznih državah članicah; poziva države članice, naj Komisiji posredujejo statistično oceno, na podlagi katere bo lahko pripravila ustrezne napovedi v zvezi s potrebami po delovni sili v EU; poudarja, da morajo biti v oceno zajeti tudi neekonomski migranti, begunci, osebe, ki potrebujejo subsidiarno zaščito, in kandidati za združitev družin;
10. meni, da bi morali posebno pozornost nameniti položaju mladoletnikov, ki lahko trpijo zaradi selitve staršev, in predlagati ukrepe za ublažitev negativnih posledic;
11. meni, da je treba jasno opredeliti vse kategorije ekonomskih migrantov, zajetih v direktive, ki so v pripravi; poziva države članice, naj se uskladijo in izmenjajo najboljše prakse s pomočjo mehanizma vzajemnega obveščanja na področjih azila in priseljevanja, predvidenega v odločbi 2006/688/ES z dne 5. oktobra 2006 o vzpostavitvi mehanizma vzajemnega obveščanja glede ukrepov držav članic na področjih azila in priseljevanja¹;
12. meni, da je treba v najkrajšem možnem času odpraviti prehodne notranje ovire za prosto gibanje delavcev iz novih držav članic;
13. podpira vzpostavitev portala EU o priseljevanju; v tem kontekstu pozdravlja razširitev dejavnosti Euresa na podporo za upravljanje ekonomskih migracij državljanov tretjih držav;

Predlog splošne okvirne direktive

14. meni, da je treba sprejeti direktivo, ki bo zakonitim migrantom iz tretjih držav, zaposlenim v eni izmed držav članic, zagotovila skupni okvir pravic in opredelila zahteve po spoštovanju določenih obveznosti, ter vztraja, da mora takšna direktiva biti predložena pred štirimi specifičnimi direktivami;
15. ponovno opozarja na to, da je treba odpraviti dvojna merila glede pravic, ki veljajo za različne kategorije delavcev, in še posebej paziti na pravice sezonskih delavcev in plačanih pripravnikov, ki so najbolj izpostavljeni možnosti zlorabe;
16. se strinja z zamisljo o uvedbi enotnega dovoljenja za prebivanje in delo;

¹ UL L 283, 14.10.2006, str. 40.

17. meni tudi, da bi z direktivo moralo biti predvideno, da migranti lahko ostanejo v Uniji kljub spremembi statusa ali menjavi službe;
18. se strinja, da je potrebno vzajemno priznavanje diplom in drugih izkazov usposobljenosti kot način za preprečevanje izgube pri dohodkih in valorizaciji usposobljenosti tako za priseljence kot za matično državo oziroma državo prebivališča;
19. meni, da je treba razmisliti o ukrepih, ki bi priseljencem ob vrnitvi v njihovo matično državo, omogočili prenos pokojninskih in socialnih pravic, ki izvirajo iz njihove zaposlitve in za katere so plačevali prispevke;
20. izraža začudenje, da je v načrtu politike omenjeno zbiranje „najnaprednejših“ biometričnih podatkov; meni, da bi se moralo v vseh primerih spoštovati varstvo osebnih podatkov, zlasti načelo sorazmernosti in namembnosti;
21. podpira to, da vse države članice ratificirajo mednarodno konvencijo o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in članov njihove družine;

Krožna migracija, migracija vračanja in partnerstva za mobilnost

22. pozdravlja omenjeno sporočilo Komisije o krožni migraciji in partnerstvih za mobilnost med Evropsko unijo in tretjimi državam; se pridružuje mnenju, da je treba odpraviti škodljive učinke bega možganov in nasprotno spodbujati t.i. kroženje možganov;
23. Komisijo še poziva, naj natančno opredeli povezavo med krožnostjo in vključevanjem v družbo; poudarja, da po navedbah Komisije migracija, ki naj bi bila krožna, kaj hitro lahko postane stalna in tako ne izpolnjuje zastavljenega cilja;
24. dalje poudarja, da je treba vzpostaviti stabilne in zakonite delovne odnose med podjetji in delavci, saj bo to vodilo v večjo produktivnost in konkurenčnost Unije; zato Komisijo poziva, naj pretehta možne tovrstne učinke krožne migracije;
25. podpira zamisel o vizumih za dolgoročno bivanje in večkratni vstop oziroma možnost, da bi imeli nekdanji priseljenci prednost v postopku za pridobitev novega dovoljenja za bivanje, za katerega bi zaprosili v primeru nove začasne zaposlitve;
26. poziva Komisijo, naj upošteva možnosti, ki sta jih nakazala Evropski parlament in Ekonomsko-socialni odbor ter pripravi celostno študijo o vzpostavitvi modre izkaznice in vizuma za iskalce zaposlitve;
27. izraža zanimanje za načrtovano ustanovitev informacijskega središča za upravljanje migracij v Maliju; poziva Komisijo, naj pristojnim odborom Evropskega parlamenta vnaprej posreduje podrobne podatke o pravni podlagi in proračunskih določbah za ta projekt kot tudi naj jih redno obvešča o tej in podobnih pobudah v zvezi s tretjimi državami; podpira zamisel o uporabi istega pristopa v sosednjih vzhodnih regijah;

Predlog direktive o pogojih vstopa in bivanja visoko usposobljenih delavcev

28. podpira vse ukrepe, s katerimi bi postala Unija bolj privlačna za visoko kvalificirane delavce, saj bo to pripomoglo k zapolnjevanju potreb na trgu dela Unije, s tem pa k blaginji Evrope in izpolnjevanju lizbonskih ciljev; s tem namenom Komisijo in države članice poziva, da:
 - proučijo, na kakšen način jim lahko zagotovijo pravico do prostega gibanja na ozemlju EU,
 - proučijo načine, da po izteku ali odpovedi njihove delovne pogodbe v Uniji ostanejo še eno leto, da poiščejo novo zaposlitev;
29. zato podpira vse ukrepe za poenostavitev, ki bi tem delavcem olajšali vstop v države članice, čeprav določanje specifičnih potreb in kvot za ekonomske migrante še naprej ostaja v pristojnosti držav članic;
30. meni, da je treba pri sprejemanju evropskih ukrepov za zakonito priseljevanje upoštevati tveganje bega možganov; se sklicuje na omenjeno poročilo skupne parlamentarne skupščine AKP-EU o migracijah kvalificiranih delavcev in njihovih vplivih na nacionalni razvoj; poziva Komisijo, da skupaj z matičnimi državami pripravi statistične študije, ki bi pomagale opredeliti strokovna področja, za katera obstaja tveganja bega možganov;
31. podpira uvedbo delovnega dovoljenja EU (t.i. modre izkaznice), ki bi olajšala prosto gibanje „možganov“ v Evropi in premestitve zaposlenih znotraj multinacionalk;

Predlog direktive o pogojih vstopa in bivanja sezonskih delavcev

32. opozarja na bistveni prispevek sezonskih delavcev iz tretjih držav v sektorjih, kot so kmetijstvo, gradbeništvo in turizem; (črtano) poudarja, da je v omenjenih sektorjih v številnih državah članicah čedalje bolj pomembna neredna zaposlitev, zato meni, da so predlagani koraki bistvenega pomena; v tem smislu pozdravlja predlog Komisije za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o sankcijah zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU (KOM(2007)0249),
33. hkrati poudarja, da je pri zaposlovanju na področju sezonskega dela izredno pomembna fleksibilnost in hitrost postopkov; poudarja pomen lokalnih izkušenj, zlasti v kmetijskem sektorju; vseeno pa opozarja na to, da je tovrstne izkušnje treba upoštevati;
34. meni, da je treba sezonskim delavcem, ki izpolnjujejo veljavna pravila za to migracijsko kategorijo, dati prednost v primerjavi z drugimi oblikami zakonitega priseljevanja;

Predlog direktive o postopkih, ki urejajo vstop, začasno bivanje in bivanje delavcev, premeščenih na drugo delovno mesto znotraj podjetja

35. podpira predlog Komisije o okrepitvi pravnega okvira, ki bo spodbujal evropsko mobilnost; opozarja, da položaj teh oseb ureja splošni sporazum o trgovini s storitvami;

Predlog direktive o pogojih vstopa in bivanja plačanih pripravnikov

36. meni, da je treba natančno opredeliti kategorijo plačanih pripravnikov (starostna meja, znanje jezika, omejitev trajanja pripravništva, možnost spremembe statusa pripravnika v drugo obliko dovoljenja za prebivanje itd.) in uvesti nadzor za preprečitev zlorabe tega statusa;
37. predlaga, da se plačanim pripravnikom dodeli evropsko dovoljenje za prebivanje za obdobje od šest do dvanajst mesecev; podpira oblikovanje partnerskih programov z univerzami v tretjih državah;

Vključevanje v družbo

38. opozarja na resoluciji z dne 9. junija 2005 (A6-0136/2005) in 6. julija 2006 (A6-0190/2006)¹;
39. pozdravlja neuradno srečanje ministrov, pristojnih za vključevanje v družbo, 10. in 11. maja 2007 v Potsdamu; opozarja, da mora evropska politika priseljevanja temeljiti na splošnem pristopu, ki bo omogočal tako odzivanje na zahteve trga dela v državah članicah kot izvajanje ustreznih politik sprejemanja in vključevanja priseljencev; meni, da bi bilo treba pripraviti seznam pravic in dolžnosti delavcev migrantov, in sicer kot pomoč pri njihovi udeležbi v gospodarskem, družbenem in političnem življenju in torej vključitvi v družbo; meni, da pri vzpostavljanju medkulturnega dialoga in vključevanju v družbo bistveno vlogo igra šola;
40. ponovno poudarja, da mora praznovanje leta medkulturnega dialoga 2008 prispevati k izboljšanju vključevanja priseljencev v družbo gostiteljico in njeno sredino ter k povečanju medsebojnega razumevanja ter na ta način k zmanjšanju izbruhov nezaupanja, rasizma in ksenofobije; poziva Komisijo, naj spodbuja delo organizacij civilne družbe za medkulturno sobivanje, vzajemno spoštovanje in vzgojo za mir in nenasilje; poudarja, da bi se morali politiki na vseh ravneh zavedati svoje odgovornosti in pri obravnavanju te tematike uporabljati korekten besednjak;
41. poziva države članice, da uporabijo Direktivo sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine²; poziva Svet, Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da se migrantkam, ki so vstopile v Evropsko unijo v okviru sporazumov o

¹ UL C 303 E, 13.12.06, str. 845.

² UL L 283, 14.10.2006, str. 40.

združitvi družine, dodeli pravni status, ki ne bo vezan na njihovega moža;

Obveščanje

42. poudarja, da imajo mediji, zlasti evropski ponudniki javnih televizijskih in radijskih storitev, posebno odgovornost pri širjenju prave podobe priseljevanja in odpravljanju stereotipov;
43. meni, da je treba potencialne priseljence čim prej pred priselitvijo obvestiti o pogojih in možnostih zakonitega priseljevanja v Evropsko unijo; te informacije morajo širiti javni organi v tretjih državah (bodisi ambasade ali diplomatsko konzularna predstavništva oziroma lokalna delegacija Evropske komisije); v zvezi s tem podpira projekte za čim prejšnjo ustanovitev evropskega spletnega portala o priseljevanju;
44. podpira predvidene projekte za usposabljanje in jezikovne tečaje v matičnih državah, da bi priseljencem pomagali pridobiti ustrezne spretnosti in se bolje pripraviti na potrebe po delovni sili v Uniji;

Sodelovanje z matičnimi državami

45. opozarja, da je potrebna dejavna politika skupnega razvoja; podpira sklepanje sporazumov s tretjimi državami kot način za učinkovito upravljanje zakonitega in nezakonitega priseljevanja; vseeno meni, da morajo sporazumi v celoti ustrezati človekovim pravicam; v zvezi s tem izraža zadržanost glede financiranja projektov v državah, ki človekovih pravic ne spoštujejo;
46. Evropsko komisijo in države članice poziva, da proučijo načine za lažje prosto gibanje migrantov med državo bivanja in njihovo matično državo;
47. opozarja, da denarna sredstva, ki jih priseljenci prenesejo v njihove matične države, prispevajo k razvoju teh držav; meni, da je treba zmanjšati stroške prenosa denarnih sredstev v matične države, s čimer se podpira njihov razvoj, seveda ob skrbi za ustrezno raven nadzora in varnosti transakcij; poudarja, da bi bilo sicer treba storiti vse za olajšanje in pocenitev prenosa nakazil, vendar pa le-ta ostajajo zasebna sredstva, ki koristijo predvsem družinam prejemnicam, in se ne bi smela obravnavati kot nadomestilo za uradno razvojno pomoč;
48. poziva Komisijo in Svet, naj se udeležita letne razprave v Parlamentu na temo politike priseljevanja v Evropski uniji; poziva Komisijo, naj ob tej priložnosti predstavi celovit pregled stanja priseljevanja v Evropi;
49. poziva svoj pristojni odbor, naj vzpostavi tesni dialog z organi v nacionalnih parlamentih, ki so pristojni za vprašanja v zvezi s priseljevanjem, in še naprej sodeluje z odborom parlamentarne skupščine Sveta Evrope za migracije, begunce in prebivalstvo;

* *
*

50. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, Svetu Evrope, Visokemu komisariatu Združenih narodov za begunce ter Mednarodni organizaciji za migracije.

OBRAZLOŽITEV

Države članice so na Evropskem svetu oktobra 1999 v Tampereju določile cilje dosledne, uravnotežene evropske politike priseljevanja, temelječe na štirih glavnih usmeritvah: oblikovanju politike zakonitega priseljevanja, boju proti nezakonitemu priseljevanju, sodelovanju s tretjimi državami in vključevanju delavcev migrantov v družbo.

Teroristični napadi 11. septembra 2001 so povsem spremenili mednarodne in evropske načrte na tem področju in prizadejali udarec „pozitivni“ politiki priseljevanja, ki je bila po tem dogodku zaustavljena. Tako sta bili temi razprav na naslednjih Evropskih svetih (od junija 2002 v Sevilji do novembra 2004 v Haagu) skoraj izključno boj proti nezakonitem priseljevanju in trgovina z ljudmi. Sprejeti so bili nekateri zakonodajni instrumenti za boj proti nezakonitemu priseljevanju, vendar države o skladni skupni politiki tudi na tem področju niso dosegle sporazuma.

Šele leta 2006 so se ponovno začele razprave o vprašanju zakonitega priseljevanja, zlasti na uradnem vrhu v Lahtiju novembra 2006 in na Evropskem svetu decembra 2006 v Bruslju. K temu je precej prispeval predvsem Parlament, ki je nenehno pozival k razpravi o tej temi. Prvič po vrhu v Tampereju je na dnevni red razprav prišlo sodelovanje Evropske unije s tretjimi državami izvora in tranzita in iskanje možnosti zakonitih poti priseljevanja. Decembra je Evropski svet Komisijo pozval, naj pripravi sporočilo na to temo.

Z načrtom politike, ki ga je objavila leta 2005, se je tako Evropska komisija konkretno odzvala na vprašanje zakonitega priseljevanja in naredila konec petim letom mirovanja.

Pravzaprav je Komisija predlog direktive o pogojih vstopa in bivanja državljanov tretjih držav predstavila že leta 2001, a ga je Barrosova Komisija po več letih na mrtvi točki v Svetu umaknila.

Svet ni tega predloga¹ nikoli podprl. Glede na tedanje politično vzdušje, zlasti zaradi dogodkov 11. septembra 2001, je Komisija sklenila, da je bolj primerno, da svojo strategijo spremeni in s tem naredi korak nazaj. Tako je januarja 2005 v obliki zelene knjige začela obsežen postopek posvetovanja, da bi se določil pristop upravljanju ekonomskih migracij. Rezultati javnega posvetovanja so pokazali, da obstaja široko soglasje o sprejemu skupne politike Evropske unije. Kljub temu pa zaradi različnih stališč glede ustreznega pristopa in celo poročila Klamta, ki ga je Evropski parlament sprejel oktobra 2005, države niso dosegle enotnega stališča².

Komisija je zato opustila horizontalen pristop in zamisel o enotni direktivi o pogojih vstopa in bivanja, ki bi veljali za vse skupine delavcev migrantov, ter se raje odločila za postopen in ločen pristop: štiri sektorske direktive, katerih edini namen je bil opredelitev pogojev in

¹ Predlog direktive o pogojih vstopa in bivanja državljanov tretjih držav, ki opravljajo plačane dejavnosti in dejavnosti na podlagi samozaposlitve (KOM(2001)0386). Poročilo Terronija Cusija, T5-0050/2003 z dne 12. februarja 2003.

² Parlament je poročilo Klamta o zeleni knjigi sprejel, T6-0408/2005 z dne 26. oktobra 2005.

postopkov za sprejem posameznih kategorij priseljencev. Ti štirje predlogi ne bodo predstavljeni istočasno, temveč eden za drugim v obdobju treh let, in sicer za naslednje kategorije:

- visoko usposobljeni delavci (september 2007)
- sezonski delavci (jesen 2008)
- plačani pripravniki (jesen 2008)
- delavci, ki so bili premeščeni znotraj multinacionalke (2009).

Poleg teh štirih predlogov mora Komisija septembra 2007 predložiti splošno okvirno direktivo, ki bo vzpostavila splošne pravice delavcev migrantov, ki zakonito delajo v eni izmed držav članic, vendar še nimajo statusa rezidenta za daljši čas¹.

Načrt politike je Komisija nedavno zaokrožila s „paketom ukrepov za mobilnost“ v sodelovanju s tretjimi državami izvora in s predlogom, po katerem naj bi bil do konca leta 2007 oblikovan evropski portal, ki bo potencialne priseljence seznanjal z možnostmi zakonite zaposlitve v Uniji in pogoji za sprejem. Podobno namerava Komisija v tretjih državah odpreti centre, katerih naloga bo predstavitev zakonitih poti priseljevanja in odvratanje od nezakonitega priseljevanja.

Komisija je nedavno predložila tudi predlog direktive in dve sporočili, ki neposredno zadevajo zakonito priseljevanje:

- predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o sankcijah zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU (KOM(2007)0249 končno – 2007/0094(COD)),
- sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o krožni migraciji in partnerstvih za mobilnost med Evropsko unijo in tretjimi državami (KOM(2007)0248 končno),
- sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o uporabi globalnega pristopa k migracijam za vzhodne in jugovzhodne regije, ki mejijo na Evropsko unijo (KOM(2007)0247 končno),

Institucionalni vidik

Ko je Svet 1. januarja 2005 z veliko zamudo končno začel izvajati določbe pogodbe ES, ki zagotavljajo uporabo postopka soodločanja in kvalificirane večine za vsa ali del področij iz Naslova IV, so želeli evropski ministri na žalost iz področja uporabe tega ukrepa izključiti zakonito priseljevanje.

Parlament je odločitev vlad na srečanju Sveta večkrat kritiziral in zahteval uporabo premostitvene klavzule iz člena 67, tudi za ukrepe, ki zadevajo zakonito priseljevanje in vključevanje v družbo.

¹ Ta status se v skladu z direktivo 2003/109/ES dodeli po petih letih.

Če bi bila ustavna pogodba sprejeta, bi se za celotno področje uporabljal postopek običajnega glasovanja. Vseeno velja dodati, da je v pogodbo vnesena določba, za katero bi lahko rekli, da je omejevalna, kar je odsev dvomov po napadih 11. septembra. V odstavku, ki ga je dodala medvladna konferenca, je navedeno, da evropska politika „ne vpliva na pravice držav članic, da določijo obseg sprejema državljanov tretjih držav (...) na njihovo ozemlje, da bi si poiskali delo, bodisi kot zaposleni ali samozaposleni“.

Dejansko pa se je, celo na podlagi veljavnih pogodb, težko ravnati po splošnih pristojnostih EU v zvezi s „pogoji vstopa in bivanja“, da bi iz njih oblikovali posebno pravilo, ki bi omogočalo eno in enako upravljanje vstopa v države članice, ki pa je še vedno v pristojnosti posameznih držav članic.

Idealno bi bilo, da bi z reformami veljavnih pogodb prišlo do izboljšav in poenostavitev pri postopkih sprejemanja odločitev v zvezi s politiko priseljevanja.

Stališče poročevalke

Poročevalka načrt politike Komisije pozdravlja in meni, da gre za prvi korak na poti do oblikovanja skupne politike zakonitega priseljevanja, vendar obžaluje, da z načrtom ni predviden horizontalni pristop, na podlagi katerega bi bilo mogoče določiti skupna minimalna merila za vse države članice in kategorije priseljencev. Oblikovanje skupne politike je zelo pomembno, da zaradi različnih politik v državah članicah ne bi prišlo do preusmeritve migracijskih tokov od prvotnega cilja.

Evropski in nacionalni politiki morajo ukrepati, pri tem pa preseči izključno volilne motive, in politiko priseljevanja obravnavati celostno, kot je nedavno predlagala tudi Komisija.

V tem okviru je treba sedaj obravnavati tudi boj proti nezakonitemu priseljevanju.

Temeljito bi bilo treba obravnavati naslednje teme:

- ločeno sprejemanje sektorskih direktiv: pet direktiv, predlaganih v okviru načrta politike, bi bilo treba obravnavati kot enoten „paket“. Nemudoma je treba pripraviti predlog „okvirne direktive“ o pravicah priseljencev, ki še nimajo urejenega statusa rezidenta za daljši čas;
- predlog direktive o visokokvalificiranem delu: najti moramo sprejemljivo ravnotežje med ukrepi za spodbujanje prihoda visoko usposobljenih delavcev v Evropo in nujnostjo preprečitve bega možganov iz držav v razvoju; poglobiti je treba tudi predlog Komisije o krožni migraciji;
- opredelitev kategorije „visoko usposobljenih delavcev“ glede na dejstvo, da nimamo skupnih meril za priznavanje izkazov usposobljenosti;
- predlagani sektorji niso edini, ki zahtevajo ukrepanje na ravni Skupnosti ali prednostno ukrepanje – pomislimo npr. na zdravstveno nego, gostinstvo in hotelirstvo ali gradbeništvo;
- ocena dejanske namena uvedbe „evropske zelene izkaznice“ za delavce v sektorjih, ki

jih zadevajo direktive (pa tudi v drugih);

- birokratske zahteve, ki jih morajo izpolniti visoko usposobljeni delavci: postati morajo prožnejše, tudi zaradi premestitev delavcev znotraj multinacionalk;
- na podlagi točno določenih meril je treba preučiti možnost, da bi lahko sezonski delavci svoje dovoljenje za sezonsko delo zamenjali za dovoljenje za prebivanje za daljši čas ali osebno delovno dovoljenje;
- poleg tega je treba v zvezi z predlogom direktive o pogojih vstopa in bivanja plačanih pripravnikov predvideti izdajo osebnega delovnega dovoljenja ob izteku dovoljenja za opravljanje pripravništva;
- nadvse zanimiv predlog podpredsednika Komisije Franca Frattinija na konferenci v Tripoliju na temo migracije in razvoja 22. novembra 2006, in sicer glede možnosti uvedbe na evropski ravni „paketov kvot za zakoniti vstop“, ki bi jih ponudili tretjim državam v zameno za boljši nadzor nad tokovi nezakonitega priseljevanja in ponovni vstop nezakonitih priseljencev; konkretne predloge, ki jih namerava Komisija predstaviti, je treba oceniti;
- ker je pri glasovanju v Svetu še vedno potrebno soglasje, obstaja resnična nevarnost (razvidna iz primera drugih sektorjev), da bodo sprejeta besedila na koncu zgolj „manjši skupni imenovalec“, kar je pogosto rezultat slabega kompromisa, ki omejuje evropsko dodano vrednost.

8.11.2006

MNENJE ODBOR ZA RAZVOJ

za Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

o zakonitem priseljevanju: načrt politike 2006–2009
(2006/2251(INI))

Pripravljaec mnenja: Manolis Mavrommatis

POBUDE

Odbor za razvoj poziva odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da je masovno priseljevanje posledica propadanja gospodarstev, osiromašenja prebivalstva, kršitev človekovih pravic, poslabšanja okolja, vedno večjih razlik med bogatimi in revnimi državami, državljanske vojne, vojn za nadzor naravnih virov in političnega preganjanja;
2. je prepričan, da mora Evropska unija imeti glavno vlogo pri spodbujanju priseljevanja kot gonilne sile razvoja, in poudarja, da je edini ustrezeni odgovor EU na pojav priseljevanja strategija na ravni EU, ki določa skupne cilje in dostopne mehanizme, s katerimi bo preučila skupne izzive v duhu vzajemne solidarnosti;
3. pozdravlja načrt za zakonito preseljevanje, ki ga je predstavila Komisija, meni pa, da je treba ta načrt dopolniti z akcijskim načrtom za preseljevanje in razvoj, ki bi sledil sklepom dialoga ZN na visoki ravni o mednarodnem preseljevanju in razvoju (14. in 15. september 2006) in služil kot priprava na bližnjo evropsko-afriško ministrsko konferenco o preseljevanju in razvoju (Tripoli, 22. in 23. november 2006);
4. opozarja, da so priseljenci obogatitev za države gostiteljice in vztraja, da je treba to njihovo vlogo bolj priznavati in podpirati; poudarja, da bi morali programi integracije v državah članicah in Evropski uniji posvetiti več pozornosti tveganju zapostavljanja priseljencev;
5. vztraja, da mora Evropska unija izvajati politični dialog na visoki ravni z državami afriške celine na temo priseljevanja, v obliki praktičnih sporazumov, ki bi razvoj teh držav usklajevali s politiko priseljevanja EU; pozdravlja ministrsko konferenco EU-Afrika o preseljevanju in razvoju, ki bo v Tripoliju 22. in 23. novembra 2006;

6. poziva EU in države članice, da izvajajo politiko, katere cilj je ublažitev škodljivih gospodarskih in socialnih učinkov bega možganov, upoštevajoč svetovni primanjkljaj človeških virov na področju zdravstva, z velikim pomanjkanjem zdravstvenih delavcev zlasti v nekaterih delih Afrike;
7. poziva države članice, da uvedejo varen pravni status za zadevne priseljence, ter poudarja, da imajo državljani EU in delavci migranti pravice in dolžnosti, ki jih je treba vedno spoštovati;
8. poziva Komisijo, da vprašanje preseljevanja sistematično vključuje v vse državne strateške dokumente;
9. poziva Komisijo, da pomaga integracijskim politikam držav članic s finančnimi instrumenti, in poudarja, da je treba ustanoviti poseben sklad, iz katerega bi se lahko črpala sredstva za ukrepe za obojestranski razvoj, ter jamstveni sklad, ki bi omogočil dolgoročni obstoj mikro projektov priseljencev;
10. podpira novo uveljavljanje integracije priseljencev ter ponovno poudarja, da bi morali biti zadevna integracijska politika in ukrepi vključeni na vseh pomembnih političnih ravneh, evropski, vladni, nacionalni, regionalni in lokalni, kot sodoben koncept oblikovanja in izvrševanja javne politike;
11. poudarja, kako pomembno je upoštevati dejstvo, da je 51 % priseljencev v industrializiranih državah žensk, in omogočiti enakopraven dostop žensk do trga dela, da bi tako izboljšali delovne, življenjske in socialne pogoje priseljenk ter njihovega dostopa do izobraževanja, zdravstvenih storitev, jezikovnih tečajev in poklicnega usposabljanja, ter vključili organizacije priseljenk v pripravljane, izvajanje in presojo tovrstnih ukrepov;
12. poziva države članice in Komisijo, da financirajo programe za vzpostavitev informacijskih in usmerjevalnih programov za kandidate za zakonito preseljevanje v Evropsko unijo v njihovih matičnih državah;
13. poudarja, da bi morali zakonodaja EU in nacionalna zakonodaja o mednarodnem preseljevanju upoštevati mednarodno sprejete standarde človekovih pravic;
14. pozdravlja predlog Komisije za spodbujanje krožnega preseljevanja in iskanje zakonsko sprejemljivih struktur v ta namen v sodelovanju z državami članicami, tako da bi priseljenci, ki se gibljejo med svojo matično državo in ciljno državo, pridobljeno znanje in izkušnje posredovali svoji matični državi; poudarja, da je treba spremljati krožno preseljevanje z integracijskimi ukrepi, kot je prenos pokojninskih pravic in vseh drugih vplačil za socialno varstvo med matično državo in državo gostiteljico, za odhajajoče in vračajoče se priseljence;
15. poudarja, da je treba zagotoviti, da bo boj proti trgovanju z ljudmi, povezanimi s preseljevanjem, prednostna naloga EU in da morajo biti temu ukrepu posvečena zadostna finančna sredstva, in izraža svojo zaskrbljenost zaradi človeških tragedij, ki jih na mejah EU vsak dan trpijo ljudje, ki skušajo na skrivaj vstopiti na ozemlje EU;
16. podpira ustanovitev skupnega obrazca za delovna dovoljenja in dovoljenja za bivanje za

vse države članice, kot tudi izdajanje skupnega delovnega dovoljenja in dovoljenja za bivanje, tako da priseljencev ne bodo izkoriščale kriminalne skupine, ki izdajajo takšna dovoljenja;

17. podpira ukrepe na nacionalni ravni in ravni EU, ki so povezani z osveščanjem, kampanjami proti zapostavljanju, paketi informacij za novo prispеле gospodarske priseljence, jezikovnimi tečaji in tečaji državljanske vzgoje, usposabljanji ter kulturnimi pobudami preko ustreznega financiranja EU, recimo AENEAS in bodočega sklada EU za vključevanje;
18. poudarja, da bi bilo sicer treba storiti vse za olajšanje in pocenitev prenosa nakazil, vendar pa le-ta ostajajo zasebna sredstva, ki koristijo predvsem družinam prejemnicam, in se ne bi smela obravnavati kot nadomestilo za uradno razvojno pomoč;
19. poziva vse države članice, da ratificirajo Mednarodno konvencijo o zaščiti pravic delavcev migrantov ter da v celoti spoštujejo svoje mednarodne zaveze v zvezi z zaščito priseljencev in njihovih družin;
20. pozdravlja predlog generalnega sekretarja Združenih narodov, da bi ustanovili letni neformalni neobvezujoči svetovni forum o preseljevanju in razvoju za nadaljnje spremljanje razprav o preseljevanju in razvoju in spodbudili praktično sodelovanje med vladami, ki bo temeljilo na dosedanjih spoznanjih;
21. poudarja pomen lajšanja ponovne integracije izseljencev pri njihovem prostovoljnem vračanju v svoje matične države in zlasti vprašanje zagotavljanja prenosljivosti pokojnin in dostopa do socialnih storitev, kot tudi lajšanje njihovega dostopa do posojil in ustanavljanja majhnih podjetij;
22. poziva k enakopravnemu obravnavanju državljanov AKP glede storitev socialnega varstva in meni, da je partnerstvo AKP-EU posebej primeren okvir za pripravo skupnih odgovorov na vprašanje preseljevanja, na podlagi člena 13 sporazuma iz Cotonouja.

POSTOPEK

Naslov	Zakonito priseljevanje: načrt politike 2006–2009		
Številka postopka	2006/2251(INI)		
Pristojni odbor	LIBE		
Mnenje pripravil Datum razglasitve na zasedanju	DEVE 26.10.2006		
Okrepljeno sodelovanje – datum razglasitve na zasedanju			
Pripravljavec(-ka) mnenja Datum imenovanja	Manolis Mavrommatis 25.1.2006		
Nadomeščeni(-a) pripravljavec(-ka) mnenja			
Obravnava v odboru	28.8.2006	2.10.2006	6.11.2006
Datum sprejetja	6.11.2006		
Izid končnega glasovanja	+: 15	–: 1	0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, H�el�ene Goudin, Maria Martens, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, Feleknas Uca, Elena Valenciano Mart�inez-Orozco, Anna Z�aborsk�a		
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	John Bowis, Fiona Hall, Alain Hutchinson, Jan Jerzy Ku�akowski, Manolis Mavrommatis, Csaba �ry		
Namestniki (�len 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju			
Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)			

22.3.2007

MNENJE ODBORA ZA KULTURO IN IZOBRAŽEVANJE

za Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

o načrtu politike zakonitega priseljevanja
(2006/2251(INI))

Pripravljalnica mnenja: Maria Badia I Cutchet

POBUDE

Odbor za kulturo in izobraževanje poziva Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker morajo otroci priseljencev imeti možnost enakih pogojev za izobraževanje kot ostali učenci v izobraževalnem sistemu države gostiteljice in ker bi bila uravnotežena zastopanost priseljencev v šoli, ki bi jih poskušali pomešati z učenci državljani in tako preprečiti getoizacijo, dober način za spodbujanje vključevanja,
- B. ker je treba uvesti politiko konkretnih ukrepov za vključevanje odraslih priseljencev, ki niti pogovorno niti pisno ne obvladajo jezika države gostiteljice,
 - 1. poudarja, da je pri pristopu k vprašanju migracij potrebna doslednost v vseh vidikih, vključno s socialnim, izobraževalnim in kulturnim, in da ga je treba oblikovati v sodelovanju z matičnimi državami;
 - 2. poziva države članice, naj razvijejo politike, katerih cilj bo priseljencem in njihovim potomcem olajšati dostop do izobraževalnega sistema in njihovo vključevanje vanj, pri čemer je treba pozornost nameniti prvi generaciji priseljencev, da bosta lahko imeli druga in tretja generacija enake možnosti; poziva Komisijo, naj uporabi možnosti iz programov EU, zlasti programov „Evropa za državljane“, „Mladi v akciji“ in „Kultura 2007-2013“;
 - 3. priporoča državam članicam, naj v programih Skupnosti, kot je na primer program „vseživljenjskega učenja“, predvidijo oblikovanje posebnih podprogramov pomoči priseljencem pri učenju zgodovine ter pogovornega in pisnega jezika države gostiteljice za njihovo vključitev v družbo;

4. vztraja, da je države v razvoju treba spodbujati k vključevanju v bolonjski in kopenhagenski proces, kar bi olajšalo priznavanje akademskih in poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v teh državah, in pripomoglo k postopnem izboljšanju njihovih izobraževalnih sistemov, s čimer bi postali bolj privlačni za domače študente;
5. poudarja pomen izboljšanja mobilnosti, kakovosti in učinkovitosti izobraževalnih sistemov in sistemov usposabljanja v EU ter zagotavljanja dostopnosti takšnih sistemov študentom iz tretjih držav;
6. predlaga, naj države članice podpirajo enake možnosti pri delu in se borijo proti pomanjkanju varnosti in sivi ekonomiji; poudarja, da bi pregledni in primerljivi podatki o znanju priseljencev, ki bi bili predhodno priloženi, olajšali njihovo vključevanje na trg dela;
7. pozdravlja dejstvo, da je Odbor za pravice žensk in enakost spolov o predlogu Komisije podal mnenje, in poudarja pomen integracije načela enakosti spolov v politike priseljivanja; še zlasti poudarja, da morajo biti priseljenci, ki vstopajo v EU, seznanjeni z vrednotami ter obstoječimi zakoni in družbenimi pravili o enakosti spolov, da bi se tako v družbi države gostiteljice izognili diskriminaciji, ki bi bila posledica pomanjkanja kulturne ozaveščenosti;
8. priporoča državam članicam, da v državah izvora in državah gostiteljicah krepijo ozaveščenost in spodbujajo informacijske kampanje, s katerimi bi opozorili na vprašanja, povezana z nezakonitim priseljivanjem in na kazni za delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence;
9. se strinja, da bo spodbujal etično zaposlovanje, ki naj prepreči beg možganov, ki še posebej ogroža določene sektorje, kot na primer zdravstvo, v številnih afriških regijah;
10. priporoča državam članicam, naj poskrbijo za pobude in podporo priseljencem, ki so se pripravljene vrniti v državo izvora, da bi na ta način spodbujali njihovo mobilnost pri delu in usposabljanju in bi lahko imele države izvora koristi od njihovega poglobljenega znanja in izkušenj; se ne strinja s politiko prisilnega vračanja, razen v primerih izrecnih odredb organov za priseljivanje ali odločitev sodišča;
11. zahteva, da se uradno ugotovijo področja znanj in spretnosti, kjer očitno obstaja nevarnost bega možganov;
12. poziva Komisijo, naj za širjenje znanja o pravicah in dolžnostih priseljencev in njihovega spoštovanja v državah izvora ponudi osnovne programe informiranja o EU;
13. meni, da bi uporaba novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter spletnega portala s praktičnimi informacijami lahko prispevala k posodobitvi sistema, preko katerega bi bil morebitnim migrantom omogočen dostop do uporabnih informacij ter njihova izmenjava in koordiniranje; spletni portal EURES o delovni mobilnosti ponuja primere dobrih praks s tega področja;
14. poudarja da je učenje jezika države gostiteljice sredstvo za lažje vključevanje; opozarja, da bi morale politike držav članic za vključevanje temeljiti na načelu, da je to

dvostranski proces, ki zahteva vzajemna prizadevanja družbe gostiteljice in priseljske skupnosti, in poudarja, da je za priseljence pomembno tako učenje tujih jezikov kot materinščine, saj se z njo ohranja njihova kultura;

15. poudarja, da je treba razmisliti o tem, da se v obdobju „vključevanja“ v državo gostiteljico otrokom priseljencev poleg učenja zgodovine in jezika države gostiteljice zagotovi tudi pomoč pri postopnem prilagajanju učnemu načrtu razredov, ki naj bi se jim pridružili po zaključku tečaja za prehod v redni program, da bi tako olajšali njihovo vključevanje v običajno šolsko okolje;
16. priporoča državam članicam, naj v okviru programa „Evropa za državljane“ vzpostavijo ciljno naravnane in učinkovite ureditve sprejema, ki bodo zagotovile tečaje opismenjevanja za odrasle priseljence, saj brez takšnih ukrepov njihovo vključevanje ne bo uspešno;
17. se strinja, da je treba urediti in spremljati status priseljencev, ki so plačani pripravniki, da bi zagotovili spoštovanje zakonodaje držav članic proti vsem oblikam zlorabe; pozdravlja možnosti, ki jih priseljencem ponuja program Leonardo;
18. predlaga, da bi države članice olajšale vstop in bivanje sezonskih delavcev, in sicer ob upoštevanju začasnega značaja te kategorije priseljencev in v skladu s potrebami posameznih gospodarskih sektorjev; meni, da bi s tem preprečili pomanjkanje svobode in strah sezonskih delavcev brez delovnih dovoljenj, da v državo gostiteljico ne bodo mogli ponovno vstopiti zakonito;
19. poudarja pomen in odgovornost lokalnih, nacionalnih in mednarodnih medijev, in to ne le za informiranje družbe gostiteljice temveč tudi za posredovanje informacij morebitnim izseljencem v njihovi državi izvora, saj ima prikaz realnosti migracijskega pojava precejšen učinek;
20. ponovno poudarja, da mora praznovanje leta medkulturnega dialoga 2008 prispevati k izboljšanju vključevanja priseljencev v družbo gostiteljico in njeno sredino ter k povečanju medsebojnega razumevanja ter na ta način k zmanjšanju izbruhov nezaupanja, rasizma in ksenofobije; poziva Komisijo, naj spodbuja delo organizacij civilne družbe za medkulturno sobivanje, vzajemno spoštovanje in vzgojo za mir in nenasilje;
21. spodbuja države članice, naj v polni meri izkoristijo ustrezna sredstva in nove finančne instrumente Skupnosti, da bi tako aktivirali načrt politike zakonitega priseljevanja;
22. poudarja pomen načela prostega pretoka oseb in idej na mednarodni ravni, saj je to ena izmed temeljnih vrednost evropske kulture; poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo praktične ukrepe za zaščito te dediščine, da bi s tem povečali ozaveščenost evropske javnosti in gospodarskih akterjev o dodani vrednosti zakonitega priseljevanja;
23. poziva Komisijo k sprejetju ukrepov skupnega razvoja za spodbujanje sodelovanja migrantov pri razvoju njihovih držav izvora.

POSTOPEK

Naslov	Načrt politike zakonitega priseljevanja
Št. postopka	2006/2251(INI)
Pristojni odbor	LIBE
Mnenje pripravil Datum razglasitve na zasedanju	CULT 26.10.2006
Okrepljeno sodelovanje – datum razglasitve na zasedanju	
Pripravljavec/-ka mnenja Datum imenovanja	Maria Badia i Cutchet 14.11.2006
Nadomeščeni/-a pripravljavec/-ka mnenja	
Obravnava v odboru	27.2.2007 22.3.2007
Datum sprejetja	22.3.2007
Izid končnega glasovanja	+ : 27 - : 0 0 : 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Maria Badia I Cutchet, Ivo Belet, Giovanni Berlinguer, Marie-Hélène Descamps, Jolanta Dičkutė, Věra Flasarová, Milan Gaľa, Vasco Graça Moura, Lissy Gröner, Luis Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Bernat Joan i Marí, Sándor Kónya-Hamar, Manolis Mavrommatis, Marianne Mikko, Viorica-Pompilia-Georgeta Moisuc, Ljudmila Novak, Zdzisław Zbigniew Podkański, Christa Prets, Pál Schmitt, Gheorghe Vergil Șerbu, Nikolaos Sifunakis, Thomas Wise, Tomáš Zatloukal
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Giusto Catania, Mario Mauro, Nina Škottová
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	
Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)	...

28.2.2007

MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV

za Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

o načrtu politike zakonitega priseljevanja
(2006/2251(INI))

Pripravljalnica mnenja: Marie Panayotopoulos-Cassiotou

POBUDE

Odbor za pravice žensk in enakost spolov poziva Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker lahko zakonita ekonomska migracija koristi rasti in konkurenčnosti evropskega gospodarstva in delno prispeva k rešitvi vprašanja demografskih gibanj v državah gostiteljicah,
 - B. ker je priseljevanje in ukoreninjenje generacij sestavni del raznolikosti Evropske unije,
 - C. ker so migrantke žrtve številnih diskriminacij, povezanih z njihovim spolom in poreklom;
 - D. ker lahko zakonita migracija s spodbujanjem rasti dohodkov, poklicne usposobljenosti in ozaveščenosti o demokratičnih vrednotah in praksah prispeva k zmanjševanju gospodarskih razlik med državami izvora in državami gostiteljicami,
 - E. ker se je v zadnjih letih med zakonitimi in nezakonitimi priseljenci povečal delež žensk,
 - F. ker so ženske izpostavljene dvojnemu tveganju, in sicer izkoriščanju pri delu in spolni diskriminaciji,
1. ugotavlja, da so vprašanja enakosti žensk in moških v sporočilu o načrtu politike zakonitega priseljevanja le bežno omenjena, zato Komisijo in države članice poziva k vključitvi teh vprašanj v prihodnje zakonodajne predloge o zakonitem priseljevanju in v nacionalne politike s področja priseljevanja in vključevanja;
 2. opozarja na pomen podatkov o priseljevanju, če je mogoče razčlenjenih po spolu, in

njihovo študijo, s čimer bi bilo mogoče politiko priseljevanja in vključevanja ustrezneje prilagoditi položaju priseljenk;

3. opozarja, da je uspeh politik s področja priseljevanja odvisen od sprejetja globalnega pristopa, ki bi po eni strani temeljil na prilagajanju različnim potrebam nacionalnih trgov delovne sile in na ukrepih za sprejem in vključevanje zakonitih migrantov in migrantk, katerim naj bi bile podeljene gospodarske in socialne pravice, po drugi strani pa na spoštovanju pravic in delitvi obveznosti med migranti in družbo gostiteljico;
4. poudarja, da je vključevanje priseljencev dvostranski proces, v katerem morajo biti priseljenci pripravljene prevzeti odgovornost za svojo vključitev v družbo gostiteljico, državljani EU pa morajo biti priseljence pripravljene sprejeti medse; ocenjuje, da je ob tem primerno oblikovati in izvesti integrirane ukrepe, katerih cilj bi bil vplivati na načine obnašanja tako migrantov kot družbe gostiteljice na vseh zadevnih področjih in aktivirati sredstva na vseh straneh;
5. poziva države članice, da v procesih družbenega in ekonomskega vključevanja priseljencev, še posebej priseljenk, v okviru nacionalnih akcijskih programov za zaposlovanje in družbeno integracijo predvidijo ukrepe za zakonsko ureditev in spodbujanje sodelovanja zakonitih migrantov, še zlasti žensk, na trgu dela, in sicer pod pogoji, podobnimi tistim, ki veljajo za državljane Skupnosti, ukrepe za spoštovanje njihovih temeljnih, ekonomskih in socialnih pravic, kot so enako obravnavanje in plačilo, pravica do socialne zaščite in pokojnine ter možnost zdravstvenega varstva in dostojnega bivanja, ter ukrepe za spodbujanje podjetniškega duha in krepitev vloge socialnih partnerjev in sindikatov;
6. poziva države članice, naj izvajajo politike in programe za spodbujanje učinkovitega vključevanje migrantov in migrantk, in sicer z njihovim učenjem jezika družbe gostiteljice in s seznanitvijo ter spoštovanjem zakonodaje, kulture, običajev ter nacionalnih in evropskih vrednot, pri čemer je treba spoštovati in zagotoviti možnosti za ohranjanje običajev in jezika države izvora;
7. je mnenja, da mora biti spodbujanje združitve družine kot dejavnika ekonomske in družbene integracije osnovni element politik zakonitega priseljevanja;
8. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da se migrantkam, ki so vstopile v Evropsko unijo v okviru sporazumov o združitvi družine, dodeli pravni status, ki ne bo vezan na njihovega moža;
9. poziva države članice, naj spodbujajo vključitev mladih migrantov, še posebej migrantk, v sisteme izobraževanja in usposabljanja v državi gostiteljici ter njihovo sodelovanje v akcijskem programu na področje trajnega izobraževanja za obdobje 2007-2013; ocenjuje, da je še posebej pomembno priznati poklicne kvalifikacije priseljencev v skladu z nacionalno zakonodajo ter predpisi Skupnosti in jim zagotoviti možnost jezikovnega izobraževanja, ki jim bo omogočilo lažjo vključitev v družbo;
10. spodbuja države članice, naj se bojujejo proti nezakonitemu priseljevanju in delu na črno, ki omogočata razcvet kriminalnih mrež, katerih žrtve so še zlasti ženske in otroci v ogroženem položaju;

11. spodbuja države članice k polni izrabi možnosti, ki jih za lažje socialno in ekonomsko vključevanje zakonitih migrantov ponujajo vsi razpoložljivi finančni instrumenti Skupnosti (Evropski socialni sklad, ESRR, pobuda EQUAL, program DAPHNE, program PROGRESS, splošni program „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ itd.), pri čemer naj posebni poudarek namenijo položaju žensk, zlasti tistih, ki imajo družinske obveznosti in ki so še posebej izpostavljene izkoriščanju, zlorabam in nasilju; priporoča, da se podatke o človekovih pravicah, še zlasti o pravicah žensk, prevede v jezike držav izvora in da se v sodelovanju s temi državami prevod izroči vsakemu delavcu ob njegovem prihodu v državo gostiteljico;
12. spodbuja države članice, naj v okviru Evropskega leta enakih možnosti za vse sprožijo kampanje ozaveščanja javnosti o problemih migrantov;
13. priporoča državam članicam in Komisiji, naj v prizadevanjih za vključevanje in polno sodelovanje migrantov v družbenem življenju in v gospodarstvu države gostiteljice ovrednotijo in podprejo prispevek nevladnih organizacij in združenj migrantov;
14. poziva države članice k spodbujanju sodelovanja migrantov v političnih in družbenih organizacijah;
15. vabi organizacije, ki združujejo migrante, da spodbujajo svoje članice in tudi njihove družine k dejavnemu sodelovanju pri vključevanju v družbo in sprejemanju ponudb držav gostiteljic, s čimer bi podprli napore, ki jih v vključevanje vlagajo družbe gostiteljice; poudarja, da bi morale nacionalne, regionalne in lokalne oblasti pri zagotavljanju sodelovanja s skupnostmi migrantov in njihovimi mrežami vzdrževati širši in bolj odprt dialog; nadalje poudarja vlogo nevladnih organizacij, ki nudijo priseljencem, še posebej ženskam, nasvete, informacije in pomoč;
16. vabi Svet, Komisijo in države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe za zaščito žensk in deklet migrantk v boju proti diskriminaciji, s katero se morajo soočiti v matični skupnosti, ter naj zavrnejo vsako obliko kulturnega ali verskega relativizma, ki bi lahko ogrožal temeljne pravice žensk, pri čemer se naj še zlasti borijo proti pohabljanju ženskih spolnih organov, prisilni poroki, poligamiji, zločinom iz časti in vsaki drugi vrsti nasilja nad migrantkami in njihovi diskriminaciji; zahteva, da se migrantkam brezplačno nudi nasvete glede pravic žensk, zdravja, spolnih in reproduktivnih pravic, zaposlovanja in podobnih vprašanj;
17. spodbuja EU in njene države članice, naj sklenejo tesna partnerstva z državami, ki beležijo visoko stopnjo izseljevanja, da bi še zlasti prek mreže EURES spodbujali obveščanje o razpoložljivih delovnih mestih na evropski ravni in nudili izčrpne informacije o možnostih zakonitega priseljevanja, pravicah in dolžnostih v državi gostiteljici ter priznavanju diplom in kvalifikacij, s čimer bi preprečili beg možganov ter delo migrantov, še posebej žensk, pod ravno njihove usposobljenosti in/ali delo na črno v državi gostiteljici;
18. poudarja, da bi partnerstva morala vključevati tudi informiranje in ustrezno ozaveščanje migrantov, še zlasti žensk, o problemu trgovine z ljudmi in o drugih oblikah spolnega in drugega izkoriščanja;
19. ponovno opozarja, da morajo nacionalne politike priseljevanja prispevati k odpravi nasilja

in diskriminacije, s posebno pozornostjo namenjeno ženskam in otrokom migrantom;

20. poudarja, da bi morala politika razvojnega sodelovanja kot dopolnilo politike vključevanja in zakonite migracije dolgoročno prispevati k ureditvi in nadzoru migracijskih tokov in še posebej prispevati k preprečevanju trgovine z ljudmi in spolnega izkoriščanja, še zlasti žensk in otrok, ter k ustvarjanju gospodarskih in socialnih pogojev, ki bi zakonitim migrantom, tako moškim kot ženskam, omogočali vrnitev v matično državo in izkoriščanje znanja, pridobljenega v tujini.

POSTOPEK

Naslov	Načrt politike zakonitega priseljevanja
Št. postopka	2006/2251(INI)
Pristojni odbor	LIBE
Mnenje pripravil Datum razglasitve na zasedanju	FEMM 26.10.2006
Okrepljeno sodelovanje – datum razglasitve na zasedanju	
Pripravljavec/-ka mnenja Datum imenovanja	Marie Panayotopoulos-Cassiotou 6.11.2006
Nadomeščeni/-a pripravljavec/-ka mnenja	
Obravnava v odboru	24.1.2007 27.2.2007
Datum sprejetja	27.2.2007
Izid končnega glasovanja	+: 19 -: 0 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Edit Bauer, Hiltrud Breyer, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Lissy Gröner, Zita Gurmai, Esther Herranz García, Lívia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marie-Line Reynaud, Teresa Riera Madurell, Amalia Sartori, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Marusya Ivanova Lyubcheva
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	
Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)	...

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	12.9.2007
Izid končnega glasovanja	+: 49 -: 1 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Alexander Alvaro, Alfredo Antoniozzi, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Michael Cashman, Giusto Catania, Carlos Coelho, Fausto Correia, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Bárbara Dührkop Dührkop, Claudio Fava, Kinga Gál, Roland Gewalt, Lilli Gruber, Adeline Hazan, Jeanine Hennis-Plasschaert, Ewa Klamt, Roger Knapman, Magda Kósáné Kovács, Barbara Kudrycka, Esther De Lange, Henrik Lax, Roselyne Lefrancois, Sarah Ludford, Dan Mihalache, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Martine Roure, Inger Segelström, Søren Bo Søndergaard, Károly Ferenc Szabó, Vladimir Urutchev, Manfred Weber, Tatjana Ždanoka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Inés Ayala Sender, Edit Bauer, Simon Busuttil, Charlotte Cederschiöld, Gérard Deprez, Iratxe García Pérez, Ignasi Guardans Cambó, Sophia in 't Veld, Carlos José Iturgaiz Angulo, Metin Kazak, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Hubert Pirker, Rainer Wieland
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Vincenzo Aita, Iles Braghetto